

DUGOROČNO PRAĆENJE BOLESNIKA S NEFRITISOM U SKLOPU IGA VASKULITISA LONG-TERM FOLLOW-UP OF PATIENTS WITH IGA VASCULITIS NEPHRITIS

Mario Šestan¹, Martina Held¹, Antonia Vukšić¹, Nastasia Kifer¹, Marijan Frković¹, Marija Jelušić¹

¹Klinika za pedijatriju, Medicinski fakultet Sveučilišta u Zagrebu, Klinički bolnički centar Zagreb

Uvod. Koliko dugo treba pratiti bolesnike s IgA vaskulitisom (IgAV) u kojih postoji rizik od razvoja nefritisa (IgAVN), pitanje je koje i dalje ostaje otvoreno, stoga smo proveli nacionalno istraživanje u našoj kohorti bolesnika.

Ispitanici i metode. Iz nacionalne kohorte bolesnika pedijatrijske dobi koji boluju od IgAV izdvojili smo one s IgAVN-om koji su praćeni duže od 6 mjeseci. Rezultati su obrađeni primjenom deskriptivne statistike i Coxove regresijske analize.

Rezultati. U navedenom razdoblju bilo je 739 bolesnika s IgAV-om, a 155 bolesnika razvilo je IgAVN. Među njima, 93 bolesnika bila su praćena duže od šest mjeseci. Nefritis se tipično pojavljivao s medijanom (Q1, Q3) od 4 (0, 20) dana nakon početnih simptoma IgAV-a, a najkasnije 559 dana od početka prvih znakova IgAV-a. Nefritički sindrom razvio se se u 14 bolesnika (15%), nefrotski sindrom u 6 (6,5%), a ostali su imali patološki nalaz mokraće. Medijan (raspon) praćenja iznosio je je 15 (9,5, 43,5) mjeseci. Bolesnici su liječeni sistemskim glukokortikoidima (50,5% bolesnika) te imunosupresivima (17,2% bolesnika), a 33% bolesnika u nekom je trenutku liječeno i nesteroidnim protuupalnim lijekovima zbog zglobnih manifestacija. Šest mjeseci od postavljanja dijagnoze bolesti patološki su nalazi perzistirali u urinu u 34 bolesnika (36,6%), a nakon 12 mjeseci praćenja u 14 bolesnika (15%), što je bilo statistički značajno ($p < 0,01$). Međutim, nakon 6 i 12 mjeseci praćenja ishodi bolesnika nisu se značajno razlikovali ($p = 1,0$), pri čemu je 78 bolesnika (83,9%) imalo dobar ishod. Nije bilo značajne razlike u ishodu između bolesnika s izoliranom eritrociturijom i onih s blagom do umjerenom proteinurijom ($p = 0,74$). Rizični čimbenici za razvoj IgAVN bile su teže zglobne manifestacije (omjer rizika 2,104, 95% CI: 1,156, 3,828) i teže gastrointestinalne manifestacije (omjer rizika 2, 95% CI: 1,14, 3,57).

Zaključak. Naši rezultati pokazuju da se IgAVN tipično javlja unutar prva 4 dana od pojave IgAV, pri čemu većina bolesnika ima pozitivan ishod. Međutim, nema značajne razlike u ishodima između bolesnika s izoliranom eritrociturijom i onih s umjerenom proteinurijom. Budući da je 4% bolesnika razvilo IgAVN nakon više od šest mjeseci, ali manje od dvanaest mjeseci praćenja, predlažemo da najmanje vrijeme praćenja ovih bolesnika iznosi 12 mjeseci. POTPORA: Projekt Hrvatske zaklade za znanost IP-2019-04-8822.

Ključne riječi: IgA vaskulitis, nefritis, dugoročno praćenje

E-pošta glavnog autora: mario.sestan@gmail.com

Izjava o sukobu interesa: nema sukoba interesa